

Al tău până la moarte

E. Modersohn

Cuprins

Partea I

Ernst Modersohn

Ce spune un tată fiicei lui în ziua nunții

Partea a II-a

Doamna G. Modersohn

Ce spune o mamă fiului ei în ziua nunții

I. Ce spune un tată fiicei lui în ziua nunții

Iubita mea fiică, a sosit ziua pe care ai așteptat-o cu bucurie, dar și cu teamă, ziua în care vrei să spui „da“ bărbatului pe care ți l-a dat Dumnezeu, cuvânt care te va lega de el pentru toată viața. Pentru această zi mare și pentru următoarea etapă nouă din viața ta, doresc să-ți dau câteva sfaturi.

De astăzi pleci departe pentru a trăi ca soția lui în propria voastră casă. Cine știe dacă ne vom mai vedea și când. De aceea, te rog, ia aminte la cuvintele mele ca și cum ar fi cele din urmă! Privește-le ca pe testamentul meu pentru tine! O, de le-ar binecuvânta Domnul Isus Hristos!

Ziua de nuntă nu înseamnă, în nici un caz, numai o oarecare zi de sărbătoare, așa cum există multe altele. Nu; acum începe o viață nouă pentru tine. Această zi, alături de experiența ta spirituală a întoarcerii la Dumnezeu și a nașterii din nou, înseamnă într-adevăr adevărata schimbare a vieții tale! De aceea ia cu tine câteva gânduri care te pot ajuta să te orientezi mai bine în țara necunoscută a căsniciei în care pășești acum!

O adevărată căsnicie este o frântură de rai pe pământ!

Când cei dintâi oameni au fost alungați din paradis, au lăsat acolo multe lucruri: au pierdut pacea în care au trăit cu Dumnezeu, au pierdut părtașia fericită cu Dumnezeu. Dar un lucru le-a rămas, o bucată de paradis a plecat cu ei: căsnicia! Adam nu a ieșit singur din paradis pentru a purta lupta aspră cu pământul blestemat de Dumnezeu; Eva era cu el. Ce binecuvântare pentru Adam! Dacă, după fericirea de care a avut parte o vreme acolo, ar fi fost nevoit să iasă singur, s-ar fi prăbușit în nenorocire. Dar Eva era cu el, era tovarășa lui, ca să poarte împreună durerea. Ce bine că a fost așa!

Da, nu mă sfiesc să spun: căsnicia este o bucată de rai pe pământ. De aceea și diavolul caută să se atingă de acest bun ceresc. El face tot ce-i stă în putință pentru a nu se ajunge la o căsnicie fericită. Departe de a fi o bucată de rai pe pământ, căsnicia este mai degrabă, deseori, o bucată de iad pe pământ. Ce chin când două persoane sunt legate una de alta pentru toată viața și totuși nu se înțeleg, nu sunt una!

Dar ce frumos când o căsătorie este încheiată în cer! Mă bucur că așa stau lucrurile cu voi. Căsătoria voastră nu a făcut-o omul, ci Domnul. Ce liniște și ce siguranță ai, când știi: căsnicia în care mă gădesc a încheiat-o Dumnezeu; soțul pe care-l am mi l-a dat Dumnezeu. Așa a fost și cu noi, părinții tăi, și așa este și cu voi. Nu în toate căsniciile este așa și de aceea avem motiv deosebit de a-i mulțumi Domnului.

Dar să nu gândești, că dacă este după voia lui Dumnezeu, dacă este o bucată de rai, căsnicia ta va trebui să și rămână așa în mod obligatoriu și necondiționat întotdeauna. Prin voia proprie, prin vină și păcat, poate fi pierdută foarte repede starea paradisiacă. Acest lucru l-au experimentat Adam și Eva. Câți n-au început căsnicia în rai, dar după câteva săptămâni sau

luni sau ani au pierdut-o din vina lor. Ei nu și-au ocrotit Edenul. Doresc să vă ajut să vă feriți de acest lucru. De aceea caut să-ți vorbesc astăzi încă o dată cu toată dragostea, dar și cu toată seriozitatea.

Păstrează și ocrotește paradisul căsniciei! Nu uita ce spune Scriptura: Eva a fost vinovată că Adam a fost izgonit din paradis. De aceea veghează și roagă-te, pentru ca să vă găsiți împreună, în orice timp, în prezența și în părtășia lui Dumnezeu, iar căsnicia voastră să fie și să rămână o bucată de rai!

Fă-ți timp pentru citirea Bibliei și pentru rugăciune!

Aceasta este cea dintâi rugămintă a mea. De acest lucru atâră foarte mult fericirea în căsnicie. Mulțimea treburilor casnice să nu te oprească niciodată de la clipele de liniște! Începe ziua cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu rugăciune! Ba chiar în mijlocul treburilor, fă-ți timp ca să mai respiri puțin în rugăciune! Numai în felul acesta, treburile nu te vor invada. Nu uita acest lucru chiar în ziua când ai foarte multe lucruri de făcut! *Da, cu cât ziua este mai plină de treburi, cu atât este mai mare nevoie ca printre ele să ridici privirea și să primești putere de sus.* Altfel te pierzi în vâlmășagul treburilor și al ocupațiilor. Câte femei nu s-au ruinat în felul acesta! Cine nu are timp pentru rugăciune să nu se mire când treburile îl năpădesc. Să nu fie așa la tine! Ca să nu ajungi acolo, fă-ți timp în fiecare zi pentru Biblie și pentru rugăciune!

Citește și roagă-te și împreună cu soțul tău! Vrajmașul nu va izbuti să pună între voi ceva, dacă veți citi Biblia și vă veți ruga împreună. Noi, părinții tăi, am experimentat și am probat în toți acești ani ce lucru prețios, întăritor și unificator este citirea Bibliei, apoi rugăciunea împreună. Dacă viața de fiecare zi vrea să aducă praf pe sufletele voastre, el va fi înlăturat și scuturat îndată ce veți veni în aerul de sus al legăturii cu Domnul. Chiar dacă se vor ivi vreodată păreri deosebite între voi, ele nu vă vor face rău, dacă vă veți apropia mereu în rugăciune de Domnul. De aceea cel dintâi sfat al meu este: *Fă-ți timp pentru Biblie și pentru rugăciune!* Numai așa, căsnicia ta se va asemăna exemplului biblic pe care ni-l prezintă apostolul Pavel.

Exemplul biblic al căsniciei

În epistola către Efeseni, capitolul 5, apostolul Pavel folosește căsnicia ca imagine a legăturii dintre Hristos și Adunarea Sa. Acesta este idealul a cărui împlinire trebuie să fie ținta voastră.

Soțul și soția trebuie să fie unul față de altul cum este Hristos față de Adunarea Sa. Ce exemplu! Cum a iubit Hristos Adunarea și S-a dat pe Sine pentru ea, tot așa să-și iubească și soțul soția, cu aceeași dragoste altruistă, iar soția să fie supusă soțului ei cum se supune lui Hristos Adunarea.

În Biblia mea am un semn de carte făcut de mama mea. Pe acest semn sunt scrise cuvintele: „*ca și Hristos*“. Acesta mi-a fost deseori un îndemn și m-a făcut să mă întreb: iubesc eu pe soția mea cum iubește Hristos Adunarea Sa? Ah, noi am fost în starea veche niște creaturi egoiste! Dar chiar și ca oameni noi, născuți din nou, ne aflăm în pericolul de a ne iubi pe noi înșine, de a trăi pentru noi înșine, de a ne realiza pe noi înșine. De aceea este necesar să contăm mereu pe victoria dăruită de Domnul și să ne considerăm ca unii care nu mai trăim pentru noi înșine, ci pentru Hristos. Cu privire la căsnicie ne putem aminti de exemplul nostru divin, minunat: ca și Hristos!

Iar soțiilor, apostolul le dă sfatul să fie supuse bărbaților lor, așa cum se supune lui Hristos Adunarea Sa. Acest aspect pare, la prima vedere, să nu fie actual, dar este veșnic! În ziua de astăzi se vorbește mult de egalitatea sexelor. Cu aceasta, oamenii vor să arate că ei știu mai bine decât a știut și a dorit Dumnezeu. El a pus în ființa femeii simțământul că trebuie să se sprijine, că are nevoie de ajutor.

Să privim încă o dată ceea ce spune apostolul Pavel în Efeseni 5, versetele 22-33 despre legătura dintre soț și soție: „Soțiilor, supuneți-vă soților voștri ca Domnului, pentru că soțul este cap al soției, după cum și Hristos este cap al Adunării. El este Mântuitorul trupului. Dar, după cum Adunarea este supusă lui Hristos, așa și soțiile soților lor, în toate. Soților, iubiți-vă soțiile, după cum și Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine însuși pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin spălarea cu apă, prin Cuvânt, ca să-Și înfățișeze Lui însuși Adunarea glorioasă, neavând pată sau zbârcitură sau ceva de felul acesta, ci ca să fie sfântă și fără

cusur. Astfel sunt datori și soții să-și iubească soțiile, ca pe propriile trupuri. Cine își iubește soția, se iubește pe sine însuși. Pentru că nimeni nu și-a urât vreodată propria sa carne, ci o hrănește și o îngrijește cu drag, ca și Hristos Adunarea; pentru că suntem mădulare ale trupului Său, din carnea Sa și din oasele Sale. De aceea va lăsa omul pe tată și pe mamă și se va lipi de soția sa, și cei doi vor fi *un* singur trup. Taina aceasta este mare: eu dar vorbesc cu privire la Hristos și la Adunare. Însă și voi, fiecare, așa să-și iubească soția, ca pe sine însuși; și soția să se teamă de soț.“

Astfel de reguli nu se abandonează fără a nu fi pedepsit. Cât de nefeminine sunt femeile care caută să fie în toate la fel ca bărbații. Tocmai prin aceasta, ele *pierd ceea ce reprezintă feminitatea lor nobilă*. Oricât de neactual ar părea să ceri, în înțeles biblic, unei soții să fie supusă, totuși aceasta rămâne cheia unei căsnicii fericite și binecuvântate!

De aceea îți dau astăzi un sfat foarte serios: *Cedează mereu, mereu!* Desigur, presupun că soțul tău nu-ți va cere niciodată ceva ce ar fi împotriva Cuvântului și voii lui Dumnezeu. Nu cred că va face un astfel de lucru, pentru că este un om credincios. De aceea, fiica mea dragă, îți zic: Nu te impune niciodată! Cedează mereu! Nu tu porți răspunderea. Responsabilitatea o poartă soțul tău.

Cât de bine este să lași toată răspunderea pe seama soțului! Cât de bine este să te poți sprijini pe el cu simțământul că ești la adăpost! De aceea lasă-i lui toată răspunderea pe care o are fiindu-ți cap. Fii deci supusă lui! Dacă într-un lucru sau altul ești de altă părere, lasă cu încredere ca soțul tău să hotărască. De obicei, femeile judecă mai mult conform simțurilor, pe când bărbații cercetează mai adânc lucrurile. Femeile sunt gata să ia toate subiectiv, pe când bărbații judecă mai obiectiv. Faptul acesta este demonstrat în viața de toate zilele. Iată de ce se cade să lași hotărârea pe seama soțului tău și să-ți aduci aminte de vorba pe care ți-o spun astăzi: *Cedează mereu, mereu!*

Dacă auzi vorbindu-se despre drepturile femeii, lucru de care lumea este astăzi plină, lasă-mă să-ți spun în legătură cu aceasta o vorbă a mamei tale. Ea a zis adeseori: „O, eu sunt o adeptă a drepturilor femeii! Nici nu mă gândesc să mă lipsesc de drepturile mele de femeie. Dimpotrivă, sunt o înfocată apărătoare a drepturilor femeii. Am dreptul să mă las iubită de soțul meu și am dreptul să-i las lui toată răspunderea. Cât de bine mă simt eu cu aceste drepturi ale femeii! Dacă ar trebui să am grijă de toate și să mă gândesc la toate, aș fi foarte nefericită. Dar am dreptul de a mă sprijini pe soțul meu și de a-l lăsa pe el să acționeze. Nu îngădui să mi se ia nici unul din drepturile mele de femeie“.

Da, acestea sunt *drepturile biblice, adevăratele drepturi ale femeilor* la care te rog să ții mereu și să nu le uiți. Din aceasta nu vei avea decât de câștigat. Întreab-o pe mama ta și-ți va spune că a fost fericită profitând de aceste drepturi ale femeii.

Fii supusă! Aș dori să-ți subliniez în mod deosebit acest cuvânt. Cunoști povestea cu acea femeie care a venit la un evanghelist, ca să se plângă de necazurile ei. Căsnicia ei era amenințată să se destrame. Din ce cauză? Soțul voia ca cizmele lui să stea sub masă. Ea însă nu voia cu nici un chip. Soțul ținea cu orice preț la dreptul lui. Supărată, femeia a venit să se plângă de soțul ei gândind că evanghelistul îi va da dreptate și va arăta milă față de ea. Dar acela nu i-a dat dreptate, ci i-a zis: „Dacă soțul dumneavoastră ține atât de mult ca cizmele să-i stea în cameră sub masă, *de ce nu?* Faceți-i această plăcere!“ Gândul acesta, că ar putea ceda, nu-i venise în minte până atunci. Ea voia să-și impună voința ei, iar el dorea să-și impună voința lui. „Ce contează“, i-a zis evanghelistul, „unde stau cizmele? Ceea ce cere soțul dumneavoastră nu este un păcat. Mai bine faceți-i pe voie, decât să nimiciți fericirea căsnicii“.

Aceste cuvinte „de ce nu?“ sunt cuvinte de aur. Întipărește-ți-le bine în minte! Dacă soțul tău dorește un lucru care poate ție nu-ți place, care nu ți se pare drept, să-ți zici și tu aceste cuvinte: „de ce nu?“ Să îți spui că a ceda nu este nedrept, iar a fi supusă este poruncit în Cuvântul lui Dumnezeu. Poate îți amintești aici de cuvintele apostolului Pavel din epistola sa către Efeseni. Cu aceste cuvinte vei trece pe lângă prăpastii în care multe căsnicii s-au prăbușit.

Vreau să-ți arăt o altă stâncă de care s-au lovit multe căsnicii. Sfatul pe care vreau să ți-l dau în acest următor punct este:

Să nu fii geloasă niciodată!

Dacă Dumnezeu ți-a dat un soț, trebuie să fii încredințată că el te iubește și că îți este credincios. Nimic nu este mai chinător și mai înjositor pentru un soț decât să vadă că soția lui nu se încrede în el. Se întâmplă oricărui om, și mai ales oricui lucrează pentru împărăția lui Dumnezeu, să vină la el femei ca să-i ceară un sfat și să stea de vorbă cu el. Dacă după aceea soția lui începe să spună: „A ținut cam mult această stare de vorbă. Te simți bine când primești astfel de vizite“, atunci se rupe ceva în inima soțului și acest ceva cu anevoie se vindecă. Ferește-te, fiica mea, să-ți chinui soțul în felul acesta! Calea geloziei este calea cea mai scurtă și cea mai sigură, ca să faci o căsnicie nefericită. Ia seama!

Dacă ești geloasă, te nefericești și pe tine, și pe el. Gândește-te la vorba aceea: „Gelozia este o patimă care caută cu râvnă ceea ce produce suferință“. Iată o vorbă adevărată! Gelozia pune la îndoială iubirea și cinstea altuia, îngroapă încrederea și înstrăinează inimile. Amarul acesta l-au gustat destui oameni căsătoriți. De aceea îți spun cu toată seriozitatea: *Ferește-te de gelozie!*

Poate te întrebă cum te poți păzi practic de gelozie. Desigur, nu ești imună față de ispită. Dar tu ți-ai dăruit Domnului Isus inima și viața. De aceea întreaga Sa lucrare de salvare are valabilitate și pentru tine. Când Și-a dat viața și a murit pe cruce, atunci te-a luat cu El. Tu ai murit împreună cu El. De aceea, când vine ispita spre gelozie, poți să te bizui plină de bucurie pe realitatea că ești răstignită împreună cu Hristos, că omul tău cel vechi și păcătos a murit. Isus ți-a dăruit viață nouă, de aceea nu mai ești datoare geloziei! Da, Isus Hristos și dragostea Lui trăiesc în tine, iar în 1 Corinteni 13, versetul 4 citim: „Dragostea este îndelung-răbdătoare, plină de bunătate; dragostea nu invidiază!“

Iată, în acest mod simplu poți lupta și poți fi stăpână pe situație! Și pentru alte ispite, poți apela în acest mod la victoria săvârșită de Domnul pentru tine.

Dar dacă tocmai m-am gândit la gelozie, ce s-ar fi ales de chemarea mea de vestitor al Cuvântului lui Dumnezeu, dacă mama ta m-ar fi chinuit cu gelozia? În fiecare zi vin la mine femei, ca să mă întrebe câte ceva. Deci, prilejuri de a fi geloasă sunt destule. Cât de mult m-am bucurat și cât de recunoscător am fost întotdeauna că mama ta nu m-a chinuit niciodată cu gelozia. Fă și tu la fel!

Dacă gelozia este o cale scurtă de a face căsnicia nefericită, vreau să îți arăt o cale simplă care ține de fericirea căsniciei.

Fii tandră la salutul de întâmpinare și la cel de rămas-bun!

Lucrul acesta este mult mai însemnat decât își închipuie cineva. El reprezintă parfumul și farmecul căsniciei. *Cu câtă tandrețe obișnuiesc logodnicii să se salute când se întâlnesc sau se despart!* Ei fac lucrul acesta de parcă nu s-ar fi văzut de cine știe câtă vreme sau ca și cum ar trebui să se despartă pentru mult timp. Însă, după ce s-au căsătorit, această tandrețe este curând uitată. Soțul pleacă de acasă fără să-i zică soției „la revedere“, iar când se întoarce acasă, vine tot atât de nepăsător cum a plecat. Ea îl lasă să plece fără un salut de despărțire și, când acesta se întoarce, nu îl întâmpină cu dragoste.

Să nu fie așa la tine! Orice ai avea de făcut, fă-ți timp să-i urezi cu tandrețe și din inimă „drum bun“ când pleacă și să-i zici „bine ai venit“ când s-a întors acasă. Nu-l lăsa să plece niciodată fără un astfel de salut! Dacă vei urma acest sfat, cu siguranță soțul tău își va mări pasul când va fi în drum spre casă. El se va bucura dinainte de primirea ce i-o vei face când se va întoarce acasă. Nu-i așa că nu costă cine știe ce lucru să urmezi acest sfat? Dar urmările lui vor fi binecuvântate, dacă-l vei împlini. Nu-l uita!

Gândește-te și la faptul că poate soțul tău a avut probleme la serviciu și pe fruntea lui sunt încă nori grii. Încearcă în astfel de cazuri să-i urezi bun venit cu o dragoste deosebită. Vei vedea ce repede se va risipi orice indispoziție și cum îți va mulțumi că l-ai ajutat să uite acasă tot ceea ce îl apăsa și îl supăra la serviciu. Dacă neglijezi acest lucru sau chiar îl certă când vine acasă cu o față posomorâtă, atunci nu contribui cu nimic ca soțul tău să se simtă bine acasă. Atunci el poate ajunge în ispita de a merge acolo unde este întâmpinat cu mai multă înțelegere, unde crede că își va putea destăinui necazul său.

De câteva ori am fost în case în care soția nu s-a trezit dimineața, când soțul a plecat devreme la serviciu și astfel el a trebuit să plece fără un salut de despărțire din partea soției sale. Nu fă și tu așa! *O soție tânără și sănătoasă poate să se trezească cu soțul ei, dacă acesta trebuie să plece devreme.* După aceea ea poate să se mai odihnească puțin. Dar ea nu trebuie să-l lase pe soțul ei să se trezească singur și să plece fără să-l salute.

Alt sfat pe care doresc să ți-l dau este:

Călătorește mereu numai în clasa a patra!

Îți voi explica la ce mă refer prin acest cuvânt. Știi că în călătoriile mele înapoi și încolo sunt găzduit într-o casă sau alta pentru mai multe zile. În felul acesta am prilejul să cunosc ceva mai bine cum stau lucrurile în acele case. Am constatat că sunt patru feluri de căsnicii, patru clase; negreșit, vorbesc de căsnicii de credincioși, pentru că numai acolo sunt găzduit de obicei.

În cea dintâi clasă, pe care nu rareori am întâlnit-o, se trăiește **unul contra altuia**. În fața lumii însă, căsnicia lor nu este o căsnicie nefericită. Dimpotrivă, lumea îi crede foarte fericiți. Dar cine privește mai adânc, observă că cei doi trăiesc unul contra altuia.

El zice către ea:

- Știi foarte bine că nu-mi place lucrul acesta! Știi că îmi place să-mi fac singur bagajul.
- Da, zice ea, știu bine, dar asta este o nebulie din partea ta. Ar trebui să te bucuri că te ajut. S-ar cădea mai degrabă să aud o mulțumire din partea ta.
- O mulțumire, când știi bine că nu îmi place să se amestece cineva în treburile mele! zice el.
- Cineva? zice ea și lacrimile se ivesc.
- Ah, această sclifoseală! zice el. Nu poți să-mi faci puțin pe plac?
- Tocmai asta vreau s-o fac, zice ea.
- Se vede, zice el amărât.

Iată, cei doi sunt unul contra altuia! Negreșit, ea îi vrea binele. După părerea ei, este un serviciu pe care vrea să i-l facă. După părerea lui, este un amestec în lucruri care n-o privesc. S-ar cuveni ca ea să-l lase în pace să-și facă singur bagajul. Dar atât de departe ea nu poate să meargă, adică să se lase de plăcerea de a-l ajuta. Iar el nu poate să meargă atât de departe, încât să vadă iubire în purtarea ei. Fiecare rămâne la dorința și la voința sa. Cei doi sunt unul contra altuia.

Sunt oare rare astfel de căsnicii? Ce bine ar fi să fie rare! Din nefericire însă, sunt destul de dese. El ține la dreptul lui, ea la al ei. Și așa se ivesc mereu certuri și neînțelegeri. El este brutal față de ea; ea este ironică față de el. O jale, nu altceva! Și totuși, amândoi sunt oameni credincioși. Ia seama, copila mea, să nu faci parte niciodată din această primă clasă! Nu este bine să fii acolo!

Te întrebi cum se merge cu clasa a doua? În clasa a doua se trăiește **unul lângă altul**. Acolo, amândoi și-au dat seama că fiecare își are voința sa. S-au ironizat de multe ori unul pe altul. Ca să înlăture cearta, fiecare s-a dat la o parte din drumul celuilalt. Fiecare știe despre celălalt: asta nu-i place, deci să nu dau prilejul să vadă acest lucru. În felul acesta, ei au ajuns la încredințarea că în căsnicie nu există o adevărată fericire. Trăiesc deci unul lângă altul. El merge la treburile lui, ea la bucătăria ei. El nu-i spune mai nimic din lucrurile la care se gândește și din grija lui, fiindcă își zice: „acest lucru n-o interesează“. Ea nu-i spune mai nimic din micile ei greutăți, pentru că își zice: „este nepăsător față de ceea ce mă interesează pe mine“. La început era altfel. Atunci, el i-a spus câte ceva. Dar ea părea lipsită de interes.

- Nu te interesează?
- Drept să-ți spun, nu mă interesează.

În felul acesta, el s-a obișnuit să-și țină pentru sine grijile și gândurile sale sau să le împărtășească prietenilor. *Soția lui l-a adus în această stare.* Ei merg unul lângă altul, fără ca între ei să fie o strânsă legătură interioară. La rândul lui, și el a făcut la fel. Nu a arătat nici un interes pentru micile ei nevoi. Atunci, ea s-a retras în sine. Astfel au ajuns reci unul față de altul.

Lumea nu vede nimic din toate acestea. Poate că nici ei înșiși nu își dau seama ce lipsește căsniciei lor. Nici nu bănuiesc că poate să fie și altfel. Se cred destul de fericiți! Dar sub acest „fericit“ eu înțeleg ceva mai mult!

Ia seama, să nu ajungi în această tristă stare de a fi numai unul lângă altul. Participă la ceea ce-l interesează pe el! Fă din cele ce-l privesc pe el lucruri care să te privească și pe tine: atunci

nevoile tale vor fi nevoile lui. Ai grijă să nu apară această stare rece și rezervată de unul lângă altul!

A treia clasă este cu totul altfel. În clasa a treia se trăiește **unul cu altul**. Soțul se sfătuiește cu soția lui și își împărtășesc gândurile și dorințele. Este o părtășie de gânduri și de simțiri. El nu stăpânește asupra ei, nici ea asupra lui, ci el domnește *cu ea*. Dacă el este capul, ea este coroana acestui cap. Ce frumos să trăiești unul cu altul! Soția este un adevărat ajutor pentru soțul ei; ei poartă astfel totul împreună și discută totul împreună.

Dar există ceva și mai frumos, când se trăiește nu numai unul cu altul, ci **unul pentru altul**. Am găsit și din această, chiar dacă nu prea mulți. Dar aceasta este de fapt căsnicia corectă, biblică.

Hristos S-a dat pe Sine *pentru* Adunare și trăiește pentru ea și Se roagă pentru ea. Așa poate și trebuie să fie viața de căsnicie: o trăire *unul pentru altul*.

Atunci, fiecare are dorința de a trăi în așa fel, încât să facă bucurie celuilalt. Nu ține fiecare la părerea și la voința lui, ci se întrebă ce place celuilalt. „Cum pot să-i fac o bucurie?“ El însuși rămâne în urmă, pentru că vrea să facă plăcere celuilalt. Atunci învață altfel de cum au învățat odată la școală. Acolo au învățat că persoana întâi se numește: eu, a doua: tu, a treia: el. Acest lucru se potrivește cu firea egoistă a omului: eu - persoana întâi. Dar într-o adevărată căsnicie, „tu“ devine persoana întâi, iar „eu“ trece în planul al doilea.

Cu siguranță, și Domnul Isus S-a referit la aceasta când a zis: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși“. Prin aceasta, El nu a spus să îl iubim pe aproapele nostru cum ne iubim pe noi înșine. A-unci n-ar mai rămâne, desigur, nimic pentru aproapele, dacă mai întâi ne iubim pe noi înșine și apoi îl iubim pe aproapele la fel ca pe noi înșine. Atunci nu mai terminăm cu iubirea de sine și nu mai ajungem niciodată la iubirea de aproapele. Nu, Domnul Isus ne-a spus: Să iubești pe aproapele tău ca pe *eul tău*. Aproapele trebuie să fie persoana ta întâi. Lucrul acesta are valabilitate în primul rând în căsnicie. Dacă soțul tău devine persoana întâi pentru tine, atunci atingi idealul apostolului Pavel care, în definitiv, nu exprimă altceva decât voia cea dreaptă și sfântă a lui Dumnezeu.

Atunci a îngriji de el, a te osteni pentru el nu este o povară, ci o plăcere. Pentru el! Aceasta este bucuria și plăcerea ta.

În orice femeie adevărată este, ca un dar al lui Dumnezeu, o inimă de mamă. Chiar la fetițe se poate vedea acest lucru. Câtă grijă au ele de păpușile lor! Cu câtă grijă le îmbracă! Cum trăiesc ele pentru păpuși! Dumnezeu a pus în femei această trăsătură și acest imbold, încât ele pot ușor să trăiască pentru alții. Ar fi deci de la sine înțeles ca toate soțiile să trăiască pentru soții lor. Realitatea este însă cu totul alta. Vrajmașul a făcut acest lucru. El a semănat neghina între grâu. Acest dar al lui Dumnezeu este înăbușit de spinii și de pălămida egoismului și a dorinței de a stăpâni. E mișcător cât necaz se găsește în multe căsnicii!

Unul pentru altul - aceasta este fericirea căsniciei. De aceea, te rog, să ai grijă de acest lucru, ca tu și soțul tău să folosiți numai această clasă! Te uiți la mine ca și cum ai vrea să zici: Aceasta se înțelege de la sine, tată! Ei bine, fiica mea, tocmai de la sine nu se înțelege! Probabil, ești hotărâtă să începi căsnicia în clasa a patra. Totuși, după câteva luni, s-ar putea să nu mai fii în clasa aceasta. Ca să rămâi în această clasă, ai nevoie de har. Da, pentru aceasta este nevoie zilnic și ceas de ceas de harul ocrotitor. Cunoști versurile care au devenit pentru mine așa de importante și pe care le subliniez mereu:

„Pe această cale-ngustă
nu ne reușește nici un pas,
dacă nu ne însoțește harul Său,
până la sfârșit!“

***Nu aștepta nimic de la tine însuși,
așteaptă totul numai de la Domnul!***

Aceasta este greșeala pe care o fac mulți: ei așteaptă ceva de la ei înșiși, de la puterea lor. Martin Luther spunea: „Cu puterea noastră nu putem face nimic“. Și totuși, cât de puțin este crezut lucrul acesta și cât de puțin este înfăptuit! Omul își supraestimează puterea, întocmai ca Petru care se lauda: „Chiar dacă ceilalți vor fi infideli, eu îți voi rămâne credincios!“ Dar chiar în

aceeași noapte a fost dat de rușine cu lăudăroșenia sa. Cât de bine ne este cunoscută tuturor această istorisire! Totuși, ea se repetă mereu!

Am spus odată unei tinere perechi: „Oricât de mult v-ați iubi unul pe altul, aceasta nu vă este de ajuns pentru toată viața. Cine își zidește casa fericirii lui pe iubirea și pe înclinațiile inimii lui zidește pe nisip. Trebuie să cereți și să primiți întotdeauna de la Domnul ceea ce aveți nevoie“. Dar n-au ascultat. Tinerii mi-au spus că nu este nevoie să li se spună astfel de cuvinte, fiindcă ei se iubesc așa de mult, încât n-au nici o grijă în această privință. În aceeași dimineață însă am văzut ce păreri diferite aveau în legătură cu oaspeții poftiți la nuntă și m-am gândit cât de greu se vor înțelege, dacă nu vor aștepta totul numai de la Domnul. Mai târziu m-am aflat iarăși în casa acelei tinere familii. Dar cât m-am întristat! Cum se mai înțepau unul pe altul, chiar în fața oaspeților! Cât de aspru îi vorbea el și cât de ironic îi răspundea ea! Și totuși, ei crezuseră că o vor duce până la capăt cu iubirea lor.

Nu aștepta nimic de la tine însuși! Nu avem în noi puterea aceea prin care să putem face pe altul fericit. Cu puterea noastră nu putem realiza nimic. *Dar ce nu avem noi, are Domnul, și ce nu putem noi, poate El.* De aceea nu uita: în loc să te bizui pe tine însuși, mai bine să te cufunzi în marea iubirii Sale.

La El este o mare de iubire; aceasta este de ajuns pentru tine și pentru soțul tău. Du-te acolo în fiecare dimineață și scoate iubire din oceanul nesecat al iubirii Sale! Ioan spune: „...iubindu-i pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt“. El l-a iubit chiar și pe Petru cel pripit, chiar și pe Toma cel necredincios, chiar și pe Iuda cel iubitor de bani. Da, El i-a iubit chiar și pe vrăjmașii Săi. Când era pe cruce, S-a rugat pentru ei: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac“. Da, Domnul Isus a iubit. Toată ființa Lui a fost iubire. De aceea vino la El și ia de la El mereu iubire! Ce nu ai tu are El.

Să-ți povestesc ceva despre mama ta. De multe ori ea mi-a spus că, înainte de a sosi eu din vreo călătorie mai lungă și înainte de a veni la gară să mă întâmpine, cerea în rugăciune iubire. Pot să-ți spun că tot așa fac și eu. Dacă încă nu ne-ai auzit niciodată certându-ne, aceasta se datorează faptului că suntem adânc încredințați de lipsa noastră de putere de a iubi și de a face pe altul fericit. Din această pricină cerem mereu Domnului iubire și ne lăsăm dăruiți permanent cu dragoste din bogăția Lui. El o are în măsură împărătească, nesfârșită. El poate să vă păzească de cea dintâi ceartă. El poate să vă umple de iubire.

Nu te fâli cu iubirea ta! Nu mă îndoiesc deloc că-ți iubești foarte mult soțul, că ești gata să faci orice și să suferi pentru el, dar, totuși, nu este în aceasta garanția unei căsnicii fericite și binecuvântate. Crede-mă! Îți spun acest lucru dintr-o lungă experiență. Câte soții nu fac de parcă ar fi gata să-și dea viața pentru soțul lor, dar nu pot să-și supună dorințele lor voii lui!

Iată de ce îți spun cu multă tărie: *Nu aștepta nimic de la tine, ci așteaptă totul de la Domnul!* Dacă aștepti ceva de la tine, în curând va trebui să-ți vezi falimentul, dar dacă aștepti totul de la Domnul, atunci îți stă la îndemână bogăția Sa. „Râul lui Dumnezeu este plin cu apă“. Vino și ia! Vino mereu! Vino în fiecare zi! Atunci vei putea spune ca apostolul Ioan: „...noi toți am primit din plinătatea Lui, și har peste har“.

Acest lucru este pentru mine atât de important, încât aș vrea să-l fac important și pentru tine, deoarece știu bine că pe el se întemeiază fericirea căsniciei. Aceasta mă face să-ți dau și sfatul pe care l-am auzit odată de la un predicator bătrân. El zicea: „**A iubi înseamnă a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt**“. Acest cuvânt este foarte limpede și poate să-ți fie de foarte mare ajutor. De unde vine lipsa de iubire în atâtea căsnicii? Din faptul că n-au învățat să privească lucrurile din punctul de vedere al celuilalt. Fiecare privește lucrurile numai din punctul său de vedere.

Vreau să-ți explic la ce mă refer. Să presupunem că soțul tău vine odată acasă, după ce a avut o mare neplăcere la serviciu. Grijile acelea pun stăpânire pe el, încât nu poate să scape de ele nici măcar când a deschis ușa și a intrat în casă. Este îngândurat și nu te salută cu dragoste ca întotdeauna. Acum totul atârână de tine: dacă tu privești lucrurile din punctul lui de vedere sau nu.

Să presupunem că *nu* privești lucrurile din punctul lui de vedere, ci din punctul *tău* de vedere. Atunci îți zici în inima ta: „Ce o fi având azi? Doar nu i-am făcut nici un rău. Mă străduiesc, mă obosesc toată ziua pentru el și acum, iată-l, ce față are!“ Te îmbufnezi și taci. Aștepti ceva pentru tine: atenție, iubire, bunătate; și, pentru că nu ți se dau, ți-ai pierdut buna dispoziție.

Să ne închipuim însă celălalt caz: ca și înainte, sfatul meu este să știi că a iubi înseamnă a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt. Atunci îți zici: „Ah, soțul meu a avut astăzi neplăceri la serviciu; i s-a întâmplat ceva grav. De aceea trebuie să fiu deosebit de iubitoare și de bună“. Dacă te porți așa, atunci vei avea o seară frumoasă, binecuvântată. Soțul îți va spune despre ce este vorba, își va ușura astfel inima și după aceea va zice: „Ce colț de rai este o căsnicie dorită de Dumnezeu. Cât de minunat este când poți sta de vorbă unul cu altul și să te unești în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Îți mulțumesc pentru iubirea și pentru ajutorul ce mi-l dai“. Cât de repede sunt alungați, într-un astfel de caz, norii negri care stăteau pe cerul căsniciei!

Dacă însă nu judeci lucrurile din punctul de vedere al celuilalt, dacă te superi și te amărăști, atunci pui în joc fericirea căsniciei tale. De aceea învață că *a iubi înseamnă a privi lucrurile din punctul de vedere al celuilalt*.

Pe lângă aceasta, cred că tu nu vei face niciodată ceva ce nu trebuie să știe soțul tău. Desigur, nu mă refer la surprizele pe care i le vei face din când în când. Încolo, peste tot în căsnicie, regula este: să nu faci niciodată ceva pe ascuns! Nu face nici un lucru pe care nu ai dori să-l afle soțul tău.

Soțul și soția alcătuiesc o unitate dumnezeiască. Nimeni nu trebuie să se pună între ei, nici chiar tatăl, mama sau sora. El să știe tot ce faci. Fii încredințată că dacă faci ceva pe ascuns, vrăjmașul va descoperi acel lucru și va ruina încrederea soțului tău în tine. Deci, nici un secret! *Nu vorbi niciodată cu o prietenă, nici chiar cu sora ta sau cu oricine altcineva lucruri pe care soțul tău nu trebuie să le știe sau lucruri care i-ar produce durere dacă le-ar cunoaște.*

Câte căsătorii nu s-au distrus prin faptul că soțul s-a destăinuit unei „prietene“ sau soția s-a încrezut într-un „prieten“. Nu ai nevoie de *nici un alt* prieten decât de soțul tău. El îți este soțul dat de Dumnezeu, și acesta înseamnă de fapt mai mult decât un prieten. Ferește-te de orice altă prietenie! Există astăzi așa de multe căsnicii în trei, în care prietenul soțului sau prietena soției stau între cei doi. Cât neceaz produce acest lucru!

La seama și la prietenele pe care le ai din vremea când erai necăsătorită! În cercul prietenelor de altădată, cu ușurință se poate spune o vorbă pe care după aceea ai dori să nu o fi spus. Dacă vrei să te destăinui, atunci vorbește cu soțul tău.

Dacă vreodată se va ivi vreo neînțelegere între tine și soțul tău, atunci îți spun nu o dată, ci de zece ori: să nu spui la nimeni despre acest lucru. Nu te lăsa influențată de vreo supărare trecătoare ca să zici ceva rău despre soțul tău. Supărarea trece repede. Dacă însă ai spus-o altuia, atunci o gură spune către alta: „Fericirea lor este cam zdruncinată“. Și în cele din urmă, lucrul ajunge iarăși la tine, desigur denaturat. Atunci vei observa ce ai făcut și câtă dezonoare ai adus soțului tău în fața oamenilor. De aceea să nu spui niciodată nici o vorbă rea despre el! Niciodată, nimănui!

Și mai întâi de toate, nici o vorbă din viața voastră intimă! Acesta este un loc sfânt între tine și el. Acolo aveți de-a face numai cu Dumnezeu! În intimitatea voastră nu trebuie să privească nici un ochi curios, de partea aceea nu trebuie să se atingă nici o mână omenească. Nu uita niciodată că soția și soțul aparțin unul altuia și alcătuiesc o unitate. Dacă nu vrei să se vorbească despre tine tot felul de lucruri, atunci cu atât mai mult să nu faci tu lucrul acesta cu privire la soțul tău. Să se adeverească în viața voastră cuvântul Scripturii: dragostea acoperă. Vorbind rău despre el, sapi între voi o prăpastie care după aceea nu se mai poate acoperi, fiindcă este prea întinsă și prea adâncă, și astfel nu veți mai fi una. Îți atrag atenția, copil iubit, asupra acestui lucru, fiindcă unii și-au pierdut fericirea vieții lor din pricină că nu s-au ferit de vorbirea ușuratică și ascunsă.

Poți să-ți închipui că eu am vorbit-o vreodată de rău pe mama ta? Nu-i așa, un astfel de lucru nici nu-ți trece prin minte? Tot așa trebuie să fie și cu voi. Mă doare mult când aud pe câte o soție vorbindu-l de rău pe soțul ei sau vreun soț vorbind-o de rău pe soția lui. Ce tristă trebuie să fie starea unor astfel de căsnicii, în care soții vorbesc altora despre lucruri care nu-i privesc decât pe ei, soț și soție, și de care răspund numai în fața lui Dumnezeu!

Așadar, să-ți rămână în minte sfatul meu: *să nu ai secrete față de soțul tău și să nu spui niciodată o vorbă rea despre el! Auzi? Niciodată!*

Încă un sfat părintesc, foarte serios și foarte însemnat cu privire la viața voastră conjugală. Precum toată viața trebuie pusă sub călăuzirea Duhului Sfânt, tot așa și viața conjugală trebuie pusă sub călăuzirea și disciplina Duhului Sfânt. În privința aceasta am auzit odată o vorbă de la

un binecuvântat vestitor al Cuvântului, generalul von Viebahn: „Copiii lui Dumnezeu concep copiii lor cu rugăciune!” Cu acest cuvânt este spus totul. Exprimă clar că pe terenul vieții conjugale nu trebuie să se îngăduie totul pentru a-ți satisface poftele. Și acest domeniu trebuie pus sub disciplina Duhului.

În 1 Corinteni 7. 3-5, apostolul Pavel scrie: „Soțul să-i dea soției ce îi datorează și, tot astfel, și soția, soțului. Soția nu este stăpână pe trupul ei, ci soțul; de asemenea, nici soțul nu este stăpân peste trupul lui, ci soția. Nu vă lipsiți unul de altul decât, poate, prin înțelegere, pentru un timp, ca să vă dedicați rugăciunii; și fiți din nou împreună, ca să nu vă ispitească satan, din cauza neînfrânării voastre“.

Da, copiii lui Dumnezeu concep copiii lor cu rugăciune! Știu foarte bine că nu aceasta este regula. Știu din experiențele mele că cei mai mulți spun: „Aceasta nu se poate și aceasta nu se face!” Dar cât de frumos este când cineva poate să spună despre fiecare copil al său: „A fost cerut și primit de la Domnul“.

Dar pe de altă parte, cât de trist este când în familiile credincioșilor se aude spunându-se: „Iarși un copil! Ar putea să fie de ajuns cu binecuvântarea Lui!” Ce stări triste domnesc în multe, ah, așa putea spune, în cele mai multe căsnicii ale credincioșilor! De ce? Pentru că această parte din viața lor nu o pun sub disciplina Duhului lui Dumnezeu. Trăiesc după firea pământească, nu după Duh. Și totuși se numesc credincioși, predică probabil chiar Evanghelia, dar sunt oameni firești! Dacă în general în viață se spune că dragostea nu pune condiții, că dragostea adevărată se pune la dispoziția celui alt, atunci aceasta are valabilitate în mod deosebit în acest domeniu.

Puneți și acest ținut sfânt sub călăuzirea Domnului, pentru că este, într-adevăr, un ținut sfânt! Este cel mai sfânt lucru într-o legătură de căsnicie. Ce lucru nobil este acesta: noi oamenii dăm viața celor ce au suflete nemuritoare, care sunt chemați să fie copii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai slavei veșnice! Și tocmai pentru că acest ținut este așa de măreț și de sfânt, diavolul își întinde așa de mult stăpânirea asupra lui. Trebuie să-l punem deci sub stăpânirea lui Dumnezeu, să-l închinăm lui Dumnezeu. Și peste viața conjugală trebuie să stea scris: „*Sfânt Domnului!*“

Mai mult nu doresc să spun acum. Dar dacă urmezi întocmai acest cuvânt, ai în el o îndrumare pentru toată viața ta de căsnicie și ea va fi și va rămâne o căsnicie sfântă, plăcută lui Dumnezeu, peste care se va odihni binecuvântarea lui Dumnezeu, cum stă scris în Psalmii 127 și 128.

Ca încheiere, am încă un sfat și o dorință, copila mea! Trebuie să ne despărțim. Ora aceasta, pe care am pus-o deoparte pentru această stare de vorbă, a trecut așa de repede. Nu veți face o călătorie de nuntă. Împrejurările momentane nu vă îngăduie acest lucru. Totuși:

Împarte întreaga călătorie de nuntă pe parcursul întregii vieți!

Ce înseamnă aceasta? Îți voi spune din viața mea și a mamei tale. Nici noi n-am făcut la rândul nostru o călătorie de nuntă, dar noi am împărțit-o pe parcursul întregii vieți. *Noi suntem mereu în călătorie de nuntă.* După munca obositoare timp de săptămâni de zile, ne punem deoparte o zi și facem din ea o zi de călătorie de nuntă. Acestea sunt zilele noastre alese, zile pe care mama ta le notează cu scumpătate într-un caiet. Mergem singuri o zi în pădure sau pe munte. Acolo ne așezăm pe iarba verde și citim Cuvântul lui Dumnezeu și ne rugăm împreună. Acolo stăm de vorbă despre toate întrebările din timp și din veșnicie. Acolo ne facem timp să fim unul pentru altul. Arborii foșnesc duios, păsările cântă frumos. Seara ne întoarcem acasă îmbogățiți cu o amintire frumoasă și binecuvântată. Sau mergem undeva cu trenul, nu foarte departe. Sau mergem iarna prin zăpadă. Atunci ne plimbăm prin pădure, apoi mergem într-o cofetărie și bem o cafea. Numai noi doi, în liniște. Acestea sunt zile frumoase. Nu le uităm. Ele fac ca viața să-și păstreze parfumul ei. Altfel te îneci în lucru și te sufoci în treburi.

Așa trebuie să faceți și voi. Din când în când să vă faceți câte o zi liberă din cele de lucru și să fiți în totală liniște pentru voi înșivă, fără ocupație și fără oameni. Este nevoie de acest lucru. Mergeți în pădure, mergeți în singurătate și stați acolo o zi întreagă, în bucurie tăcută ca niște copii. Vă spun că așa își păstrează viața parfumul și frăgezimea ei și nu te afunzi în treburile vieții de toate zilele.

Există niște versuri frumoase de Gellert, foarte prețioase pentru mine; ți le scriu aici la sfârșit. Se merită să le înveți pe de rost:

*O căsnicie este atunci fericită
când unul se acomodează cu celălalt,
când unul iubește și se teme de celălalt.
El nu poruncește, ea nu se apleacă
și amândoi sunt precauți
de parcă acum vor să se cunune.*

În aceste versuri prețioase se ascunde multă înțelepciune și mult adevăr, și anume în ultimele două rânduri. Dar asupra lor nu mai am ce să spun. Sunt destule sfaturile și îndrumările care ți le-am dat. Lucrul principal este:

Te încredințez în seama lui Dumnezeu și a harului Său. El, care a făcut din tine un copil al Său, care te-a crescut și te-a adus până în clipa aceasta când începi să trăiești cu soțul tău, va veghea și mai departe asupra căilor tale și te va binecuvânta. El este credincios și va face acest lucru. Mergi cu Dumnezeu, fiica mea! Dumnezeu să te binecuvânteze, copilul meu iubit, da, El să te binecuvânteze!

II. Ce spune o mamă fiului ei în ziua nunții

Scumpul meu fiu, astăzi a sosit ziua la care ai visat mult, zi în care vrei să-ți duci acasă soția și să-ți întemeiezi căminul. În această zi însemnată aș vrea să stau câteva clipe de vorbă cu tine, să te privesc adânc în ochi și să-ți spun ce mă mișcă pe mine, mama ta, în ziua nunții tale.

Ziua de astăzi îți va dăruia multe lucruri bune și plăcute, fiul meu! Ani de zile ai dus o viață mai mult sau mai puțin singuratică. De la anii de școală și în tot timpul studiilor tale, apoi prima perioadă de după angajarea ta și până acum, ai trăit în singurătate, atât în interior, cât și în exterior. Pe unde ai locuit, ai avut parte de iubire și de prietenie din partea oamenilor, lucru pe care n-ai să-l uiți; dar nu era casa ta. Nu îndrăzneai să-ți exprimi nici o dorință. Vacanțele și concediile pe care le-ai petrecut în casa părintească, erau totdeauna așa de scurte, treceau așa de repede!

De acum încolo va fi altfel, cu totul altfel. De acum vei avea căminul tău în care vei fi înconjurat de iubirea soției tale, care va căuta să-ți împlinească dorințele. Ce mare deosebire față de viața ta de până acum! Acum vei deveni stăpânul casei. De acum vei fi întrebat cum dorești să fie un lucru sau altul. Acum o vei duce tot atât de bine ca și în casa părintească, nu, mult mai bine.

Ziua aceasta îți va dăruia o mare fericire. Ia-o din mâna lui Dumnezeu cu mulțumire, fiul meu iubit! Mă bucur mult că ai ajuns cu bine la punctul acesta, că perioada de singurătate a trecut și că începi viața în doi.

Nu uita însă că această zi înseamnă o *jertfă* pentru soția ta. Desigur, ea face cu bucurie pasul de a te urma ca soție în căminul vostru nou întemeiat. Totuși, ce face ea este o jertfă. Ea își părăsește părinții sub a căror ocrotire a crescut și se desparte de frații ei cu care a trăit atâtea ceasuri de bucurie. Ea părăsește totodată și casa noastră, în care i-am urat bun venit ca unei fiice iubite și pe care am îndrăgit-o. Toate acestea țin acum de trecutul ei. Viața i-a fost până acum aproape fără griji, așa cum este viața tinerilor; de acum încolo, ea începe o viață de responsabilitate. În comparație cu viața din casa părintească și chiar cu cea din casa noastră, va fi, cel puțin pentru început, o viață singuratică. De aceea, fiul meu, te rog din inimă:

Să fii delicat față de soția ta!

Să ai față de ea o iubire nobilă, gingașă, pentru ca să-i ușurezi începutul, nu tocmai ușor, și să o faci fericită cât stă în puterea ta. Gândește-te mereu că lucrul de căpetenie nu este să *fii* tu fericit, ci să *faci* pe altul fericit. Aceasta este calea cea mai sigură și cea mai bună, ca tu însuși să fii fericit. Te rog să mă crezi!

Știi bine că multe căsnicii nu sunt fericite. Din ce cauză? Cred că din două motive. Primul este că fiecare se bizuie pe sine și crede că iubirea lui este așa de mare, că îi va ajunge toată

viața. Dar nu este așa. Noi nu avem nimic în noi înșine. „Un om nu poate primi nimic, dacă nu-i este dat din cer“ (Ioan 3.27).

Tu poate îți zici: Părinții mei au avut o mare iubire unul față de altul, care a fost suficientă pentru ani de zile. Nu, te înșeli; dacă am avut o căsnicie fericită, aceasta din cauză că amândoi am fost adânc încredințați că *în noi înșine nu aveam nimic bun și că nu putem face nimic prin noi*. De aceea ne-am dus mereu înaintea Domnului și i-am cerut să ne dea iubire unul față de altul. Râul lui Dumnezeu este plin cu apă. Din acest izvor, care nu seacă niciodată, putem lua întotdeauna, dacă așteptăm și cerem totul de la El. Cuvântul psalmistului este adevărat: „*Încredințează Domnului calea ta și încrede-te în El; și El va lucra*“ (Psalm 37.5). Da, dacă-i încredințăm calea noastră, dacă ne încredem în El, adică dacă așteptăm și cerem totul de la El, atunci El va lucra! Așa a lucrat El în viața noastră, a părinților tăi, și astfel nu ai auzit niciodată un cuvânt rău de la tatăl vostru față de mine, încât s-a putut spune: iată o căsnicie fericită și binecuvântată de Dumnezeu! Slavă Domnului, așa a fost ani, zeci de ani, și este! Dar aceasta nu a fost din cauză că noi am fi avut atât de multă iubire unul față de altul, ci numai din cauză că, dându-ne seama de neputința noastră, ne-am dus mereu înaintea Domnului Isus și L-am rugat să ne dea iubire unul față de altul, iubire pe care am primit-o mereu din plinătatea Sa.

Faceți și voi la fel, și atunci căsnicia voastră va rămâne păzită prin harul lui Dumnezeu, așa cum a ocrotit-o El pe a noastră! Se spune că în orice căsnicie sunt zile cu soare și zile cu ploaie. Dacă prin aceasta vrea să se spună că în căsnicie treci și prin zile bune - de sănătate și de odihnă - , și prin zile grele - de boală și de greutate - , atunci sunt de acord, pentru că în orice viață vin și bucurii, și dureri. Dacă însă prin aceste cuvinte vrea să se spună - și așa sunt interpretate cuvintele de unii - că în căsnicie trebuie să fie și zile cu soare, adică de bună dispoziție, și zile cu ploaie, adică de lacrimi, de certuri și de neînțelegeri, atunci eu nu mai sunt de acord cu aceste cuvinte. Dintr-o fericită experiență știu că Domnul poate să păzească de astfel de „căderi“. Nu, căsnicia nu este un câmp cu cartofi care are nevoie și de soare, și de ploaie. Totuși, numai prin har poate fi păstrată. De aceea îți spun: nu aștepta nimic de la tine și de la marea ta iubire, nu aștepta nici de la soția ta, ci *așteaptă totul numai de la Domnul. El poate, El are, El vrea și El va face!*

Al doilea motiv pentru care atâtea căsnicii sunt nefericite, este că cei doi au intrat în căsnicie cu iluzii. În timpul logodnei s-au văzut în general numai în haine de sărbătoare. Când erau împreună, mirele nu avea alte interese decât pentru mireasa lui. El își îndrepta toate gândurile către ea și nu se mai gândea și la ocupația lui; iar ea făcea la fel. În zilele când era vizitată, nu se mai gândea la gătit și la spălat, sau la serviciul ei, ci era numai pentru mirele ei. În căsnicie este însă cu totul altfel. Soțul merge la serviciul lui. Lipsește de acasă multe ore, iar când vine acasă, chiar și acolo îl stăpânesc gânduri cu privire la serviciul lui și vrea să vorbească cu soția sa despre planurile și preocupările lui, despre grijile și temerile lui. Atunci, unele soții se gândesc: „Ah, el nu mă mai iubește! Mereu îmi vorbește numai de problemele serviciului lui. Este așa de plictisitor! Mi-am închipuit altfel căsnicia.“

Cum și-a închipuit-o? A gândit că viața de căsnicie ar fi o prelungire a stării de logodnă. Dar în căsnicie nu este ca în perioada logodnei, deoarece pentru un bărbat meseria este lucrul cel mai important în viața exterioară. Lucrul acesta nu este bine lămurit pentru unele fete și pentru unele tinere soții. Un bărbat poate să uite durerea pricinuită de orice pierdere mult mai repede decât pierderea serviciului lui. Când își pierde serviciul, viața lui nu mai are aproape nici un rost. De aceea este o dovadă de lipsă de pricepere, când o soție este egoistă și nu înțelege însemnătatea pe care o are pentru soțul ei serviciul lui, care îi răpește atât timp și îi stăpânește atât de mult gândurile. Tocmai aceasta este chemarea soției, ca să fie un ajutor pentru soțul ei, pentru ca el să poată să facă ceva de seamă în meseria lui, și să-l ajute să-și găsească în aceasta mulțumirea.

Desigur, tot așa de greșit este când soțul nu manifestă nici un interes pentru lucrările soției lui, lucrări pe care ea trebuie să le facă toată ziua. Aceste lucrări nu sunt ușoare. Să faci mereu paturile, să ștergi mereu praful, să gătești, să speli, să faci curățenie și să calci sunt lucrări care, în repetarea lor monotonă, trec peste priceperea bărbatului. Se cade însă să prețuiască aceste lucrări mici de fiecare zi și să se arate mulțumitor pentru aceste tăcute și mărunte griji. Știi când tatăl tău, mergând undeva în Danemarca, a auzit cum danezii mulțumesc soțiilor lor pentru mâncare. El a adus și în casa noastră acest obicei și după fiecare masă spune: „Mulțumesc pentru mâncarea bună.“ Îți spun că dacă este nevoie de mult timp lângă mașina de gătit, în timp

ce bărbatul stă în biroul său răcoros, un astfel de cuvânt de mulțumire și de recunoștință face mult bine. Este ca o picătură de ulei care unge roțile mașinii, pentru ca acestea să funcționeze bine, fără să scârțâie.

În căsnicie pot să apară și alte dezamăgiri. În timpul logodnei, fiecare a putut să-și facă despre celălalt o imagine care nu corespunde tocmai cu realitatea. Fiecare a văzut în celălalt o ființă ideală, în care nu se găsesc greșeli și slăbiciuni. Iar acum, în traiul lor împreună, unul vede că celălalt nu este decât un om plin de slăbiciuni. „Nu mi-aș fi putut închipui niciodată că ai putea să te comporti așa față de mine. Îmi făcusem altă părere despre tine.” Dacă la aceste cuvinte se mai adaugă și câteva lacrimi, atunci soțul este scos din sărite și nu este de mirare că va zice:

- Nu mai umbla cu prostii! Lasă că nici tu nu ești un înger!

- Ah, de nu m-aș fi măritat și aș fi rămas mai bine la mama acasă!

- Dacă-ți place mai bine la mama ta, n-ai decât să pleci la ea. Cine te ține să faci chiar acum acest lucru?

- Așadar, mă izgonești de acasă? O, ce nenorocită sunt!

În unele case se petrec astfel de scene. Ele pot să primejduiască foarte mult fericirea căsniciei, ba chiar să o nimicească. Care este cauza? Fiecare și-a făcut o idee greșită despre celălalt, și-a închipuit că are de-a face cu o ființă ideală, care de fapt nu există.

Dumnezeu să te ferească și pe tine și pe soția ta de astfel de dezamăgiri! Oricât de drăguță este soția ta, totuși ea nu este decât un om, tot așa cum ești și tu. Voi ați crescut în împrejurări deosebite, așa că viețuirea voastră acum împreună nu va fi un lucru de la sine înțeles sau un lucru ușor, ci unul care trebuie învățat. De aceea este bine să nu intrați în căsnicie cu idei greșite, ci cu rugăciune, pentru ca Domnul să vă dea în fiecare zi lucrurile de care aveți trebuință.

Privind la începutul pe care îl faci în viața ta, îți zic: *Fii delicat cu soția ta!* Și aceasta nu numai acum la început, ci în toată viața voastră.

Chiar și celei mai bune gospodine i se întâmplă câteodată să nu-i reușească o mâncare. Într-o clipă nepotrivită a venit vecina, sau factorul poștal, sau altcineva. Acest minut sau aceste minute au fost suficiente ca să se ardă mâncarea. Îi vine tare greu unei soții tinere când i se întâmplă așa ceva. Problema nu este chiar așa de gravă, dacă soțul înțelege problema din punctul de vedere al soției. Atunci el nu o va muștra, ci mai degrabă o va consola. Sunt însă destui soți care, în astfel de cazuri, se poartă în așa fel ca și cum soția ar fi făcut această numai din răutate. „De ce nu ești atentă? Cine poate să mănânce o astfel de mâncare?” Lacrimile, care de mai înainte stăteau gata să pornească din pricină că s-a ars mâncarea, încep acum să curgă fără să poată fi oprite.

Ei bine, dacă și la voi se va întâmpla așa ceva, atunci adu-ți aminte de tatăl tău care în astfel de cazuri zicea: „Mâncarea este gustoasă! Te rog să-mi mai dai.” Ai să vezi cât are să-ți fie de recunoscătoare soția ta, dacă într-un astfel de caz vei fi blând și îngăduitor!

Ferește-te ca nu cumva să verse lacrimi din pricină că tu te porți neprietenos și neîngăduitor față de ea! Dacă varsă lacrimi, atunci ele să fie lacrimi de bucurie, de recunoștință și de fericire că a găsit în tine un sprijin. Dumnezeu să te ajute, scumpul meu fiu, ca soția ta să verse numai astfel de lacrimi! Nu uita că pentru ea tu ții loc de tată și de mamă, de frate și de soră, de patrie și de casă părintească. Aceasta este o mare datorie și înseamnă o mare răspundere. Dumnezeu să te ajute să o îplinești cu bucurie!

Dă-i voie să aibă și ea prietenele ei și nu fi gelos când se întâlnește cu o cunoștință. *Gelozia este o patimă care caută cu râvnă ceea ce produce suferință! Nimic nu este așa de vătămător ca gelozia.* Ea face în inimi tăieturi adânci, care se vindecă greu. Omul se simte disprețuit, când din gelozie i se fac muștrări. Se va întâmpla, desigur, ca soția ta să stea vreodată de vorbă cu un bărbat; atunci ferește-te ca nu cumva să ți se strecoare în suflet un gând de gelozie sau un cuvânt de gelozie! Aceasta ar putea să aducă pagube neînchipuit de mari. Nici ție nu ți-ar veni deloc bine când cineva ți-ar face o astfel de muștrare. Ferește-te deci de această otrăvă care a distrus atâtea căsnicii fericite!

Nu fi gelos nici pe părinții soției tale! Nu te supăra când scrie părinților ei sau când își arată dorința de a-i vizita. Dimpotrivă, bucură-te de acest lucru, căci binecuvântarea lui Dumnezeu vine peste copiii care își iubesc și își cinstesc părinții. Este un lucru așa de trist că unii gineri fac glume proaste pe seama soacrelor lor. Nu mai este nevoie să-ți spun că un credincios nu ia

parte la astfel de vorbiri rele, pentru că ceea ce spune Scriptura despre iubirea de părinți se aplică și la iubirea de socrii. De aceea ferește-te de a fi gelos pe socrii tăi, ba mai degrabă pofteste-i pe la voi și bucură-te când vin să vă vadă!

Fii deci delicat față de soția ta! Apostolul Petru numește femeia „un vas mai slab“. Nu uita aceasta! Ție îți place foarte mult să mergi pe jos. Lucrul acesta l-ar face și soția ta, dar puterile ei nu sunt ca ale tale. Nu o face deci să obosească prea mult! *Nu cere prea mult de la ea!* Poate că ea nu-ți va spune nimic în privința aceasta. Nu se va plânga că ceea ce îi ceri trece peste puterile ei, dar asta va fi cu atât mai rău. Ea se va încorda până nu va mai putea, până va cădea. Să nu ajungeți acolo! Fii deci delicat cu ea!

Dacă se va ivi vreodată vreo neînțelegere între voi, atunci, te rog, să faci două lucruri: în primul rând, „*să nu apună soarele peste mânia voastră!*“ Acest sfat biblic este de cea mai mare însemnătate pentru căsnicie. Dacă s-a ivit ceva între voi, să nu intrați în noapte cu acel ceva. Dacă nu faceți așa, răul se va adânci și poate să aducă o lungă și dureroasă înstrăinare. Dacă însă înainte de a începe noaptea căutați împreună fața lui Dumnezeu în rugăciune, atunci neînțelegerea va dispărea ca ceața din fața soarelui, căci în prezența Domnului nu poate să rămână nici o neînțelegere. Soarele neprihănirii alungă orice nor.

În al doilea rând, *să nu spui niciodată nici o vorbă rea față de nimeni despre soția ta!* S-ar putea ca ea să-ți dea vreodată motiv de nemulțumire, dar acest lucru să rămână ascuns. Să nu vorbești nimănui despre acest lucru! Dacă faci acest lucru, căsnicia ta își va pierde farmecul. Între tine și soția ta să nu fie nimeni. Este o jale când o soție se plânga cuiva de soțul ei sau când soțul vorbește de rău pe soția lui, chiar dacă face acest lucru față de prietenul său.

Poți să-ți închipui că tatăl tău a vorbit vreodată ceva rău despre mine sau eu despre el? Nu-i așa că nici prin gând nu-ți trece așa ceva? Ei bine, așa să fie și în căsnicia voastră! Niciodată, nici un cuvânt rău despre soția ta față de nimeni! Ai ceva de care să te plângi? Spune-i lui Dumnezeu și nu omului!

Fii un adevărat stăpân al casei tale!

În această privință să te ferești de două primejdii: să nu fi nici pașă, dar nici sub papuc! Este atât de urât când cineva se poartă ca un pașă dând mereu porunci. Să nu faci așa! Dar să nu fi nici sub papuc, obligat să împlinești orice dorință, chiar și atunci când nu este corectă! Soțul care este sub papuc este omul de care râd toți și fac glume pe seama lui.

Calea de mijloc o arată Biblia. Soțul nu trebuie să stăpânească *asupra* soției, ci trebuie să stăpânească împreună *cu* soția asupra nevoilor mari și mici ale vieții. Dacă el este regele, ea este regina, dar niciodată sclava sa. Lasă-te condus de *iubirea gingașă*, pe care ți-o recomand din inimă!

De azi înainte vei prelua asupra ta grija pentru soția ta în ce privește viața ei pământească. În aceasta se cade să fii credincios și să nu cauți folosul tău. Soția ta nu trebuie să se plângă niciodată că pentru ea nu ai timp. Dedică-i ei serile și duminicile!

Ce frumos când seara veți sta împreună, când ea va lucra un lucru de mână, iar tu îi vei citi ceva! Astfel de seri dau și păstrează căsniciei farmecul ei de la început. Câte astfel de seri am savurat eu, când tatăl tău mi-a citit dintr-o carte bună!

Așadar, dedică-i ei serile tale libere! Gândește-te cât de singură este ea când lipsești tu de acasă! Atunci are să ți se pară ca de la sine înțeles să rămâi seara cu soția ta și să contribui, printr-o adevărată părtășie de simțăminte, ca serile să-i fie frumoase.

Dedică-i ei și duminicile! După ce veți lua parte la adorarea Domnului Isus și la adunarea de vestire a Cuvântului Său, mergeți împreună la plimbare pe câmp sau prin pădure! Arată-i frumusețile ținutului, toate locurile pe care le cunoști și-ți plac! Ce plăcută amintire va fi toată săptămâna, buchetul de flori pe care l-ați cules pe drum! Câte bucurii de acestea nu sunt? Priviți viața și din aspectul ei frumos!

Să nu socotești acesta ca un lucru secundar! Nu este așa! Omul poate să-și facă viața plictisitoare și urâtă, dar poate să și-o facă și frumoasă și interesantă, fără cheltuială. Totul depinde de atenție și amabilitate reciprocă.

Să-ți mai dau și alte sfaturi pentru viața exterioară? Da? Atunci ia de la mama ta și sfatul acesta: dedică-i soției tale și prânzul! Cunosc bărbați care la masă stau cu nasul în ziar. Ceea ce se petrece în lumea largă le este mai important decât ceea ce se petrece în lumea mică a

casei lor. Poate că ai auzit expresia: „Casa mea este lumea mea“. Dacă acest lucru este adevărat, atunci se cade să lași la o parte ziarul când stai la masă. Se găsește altcândva timp și pentru ziar. Dacă nu a fost cu puțință să-l citești mai devreme, seara poți să găsești puțin timp și pentru asta. Atunci, citește nu numai pentru tine, ci și soției tale. Îmi făgăduiești că n-ai să citești ziarul la masă? Dacă cineva s-a obișnuit să citească ziarul la masă, îi vine greu să se dezvețe de acest obicei. Când omul necăsătorit citește ziarul la masă, îl mai înțelege, dar cel căsătorit să nu facă așa niciodată.

În general, ia seama și la îmbrăcămintea ta! Aștepti ca soția ta să vină la masă curat îmbrăcată. Obișnuiește să nu vii murdar, nearanjat la masă! Dacă în ocupația ta ai avut vreo supărare, încearcă să n-o aduci cu tine acasă. Privește mai întâi spre Domnul, pentru ca El să împrăștie norii! Dar dacă totuși îți stă pe inimă, atunci să nu taci, deoarece altfel soția ta își va spune: „Ce-o fi având azi? Doar nu i-am făcut nici un rău“, ci spune-i deschis pricina nemulțumirii tale, pentru ca să puteți căuta amândoi fața Domnului! Avem scumpa Sa făgăduință că dacă doi se învoiesc să ceară un lucru, le va fi dat.

Cu aceasta am ajuns la punctul care pentru mine este foarte important. Astăzi, inima îmi este așa de plină. Aș vrea să-ți mai spun unele lucruri, fiindcă inima mea de mamă dorește atât de mult ca tu să fii foarte, foarte fericit. Aș vrea să-ți iau pietrele din cale. Iată ce vreau să-ți mai spun:

Fii un adevărat preot în casa ta!

Nu numai de pâinea zilnică și pământească trebuie să îngrijești, ci și de pâinea vieții. De la început să faci rânduială creștină în casa ta! Gândește-te la cuvintele Scripturii: „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi, în toată înțelepciunea, învățându-vă și îndemnându-vă unii pe alții cu psalmi și cântări de laudă și cântări spirituale, cântând în inimile voastre lui Dumnezeu în har“ (Coloseni 3.16).

Citește la masă Biblia sau o carte care lămurește Cuvântul lui Dumnezeu! Citește calendarul cum ai învățat de mic copil! Apoi pune înaintea Domnului tot ce aduce cu sine ziua aceea, tot ce te privește pe tine și pe ai tăi! Nu trebuie să citești Biblia numai la masă, ci și personal, precum și împreună cu soția ta. Această citire și rugăciune împreună unește sufletele. Aceasta o știi bine și nu mai este nevoie să ți-o spun, deoarece de ani de zile obișnuiești să faci așa.

Adu-ți mereu aminte de bunul sfat de a citi Biblia punându-ți întrebări! Știi că sunt două moduri de a citi Biblia: unul roditor și altul neroditor. Cel mai răspândit mod este să i se citească lui Dumnezeu un capitol. Dar din acest mod de citire nu rezultă mare folos. Dacă după aceea omul ar fi întrebat ce i-a rămas din ce a citit, abia de ar putea să răspundă. În cazul acestui mod de a citi Biblia, omul ia în mână Biblia și Dumnezeu este Acela care ascultă.

Este însă un alt mod de a citi Biblia, și anume ca după fiecare verset să te întrebi: Am eu acest lucru? Știu eu asta? Sunt eu așa? Dacă este citită Biblia în acest mod, atunci ea începe să ne privească cu ochi întrebători sau chiar să ne mustre: Nu știi încă lucrul acesta? Încă nu ai lucrul acesta? Acum, *Domnul* ia în mână Cartea, iar noi suntem cei care ascultăm. După aceea putem să spunem în rugăciune: „Ah, Doamne, cât de mult se potrivește Cuvântul Tău la mine și cât de rău îmi pare de lucrul cutare! Unde m-aș putea duce, dacă nu aș știi de îndurarea și de iertarea Ta! Ah, Doamne, și aceasta o pot primi din mâna Ta plină de dragoste! O, cât îți mulțumesc pentru aceasta!“ În modul acesta se naște o binecuvântată stare de vorbă cu Domnul. Din acest fel de a citi Biblia rezultă multă binecuvântare.

Aproape era să uit. Apostolul nu vorbește numai să avem din belșug Cuvântul lui Hristos în noi, ci să și cântăm. Este bine ca la citirile voastre să adăugați și cântări creștinești. Cântarea spirituală înalță inimile și le face primitoare pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Cântarea spirituală este și o bună mărturie pentru cei din jurul nostru. Câți oameni trăiesc fără nici o legătură cu Dumnezeu! O cântare creștinească ce răsună într-o casă este o bătaie a lui Dumnezeu la ușa inimii oamenilor. Poate cineva, auzind o cântare, își va spune: „Ei sunt fericiți. Iată ce mare folos au ei din credința lor, pe când noi suntem așa de amărâți! E bine să fii credincios ca ei“.

De viața de căsnicie ține și mersul la adunare. Acest lucru îl știi bine. Cartea Faptele Apostolilor vorbește lămurit de patru stâlpi: învățătura apostolilor, legătura frățescă, frângerea pâinii și rugăciuni. Duminica și toată săptămâna capătă cu totul altă înfățișare, dacă ai primit prin Cuvântul lui Dumnezeu putere nouă și curaj nou pentru cele ce ai de făcut. Folosiți de

asemenea orice prilej ca să mergeți la orele de părtășie din adunare! Se știe că legătura frățescă este și ea un ajutor important. Cât de înviorat și întărit este cineva, când cugetă împreună cu copiii lui Dumnezeu asupra Cuvântului lui Dumnezeu! *De aceea frecventează cu fidelitate adunarea!* Numai vreun motiv bine întemeiat să vă oprească să nu mergeți la adunare.

Proorocul Osea spunea: „De aceea i-am cioplit prin proroci“. Aceasta este marea binecuvântare a Cuvântului care ni se vestește: el ne cioplește (sculptează), dă la o parte așchiile vieții îndărătnice. Toți avem colțuri și muchii care trebuie înlăturate. Unul se supără așa de ușor, altul este sensibil la orice vorbă, altul are multe toane. Prin astfel de lucruri, care nu-i plac lui Dumnezeu, ne facem și nouă, și altora viața grea. De aceea trebuie înlăturate. Acest lucru vrea să-l facă Domnul prin Cuvântul lui Dumnezeu citit sau vestit în adunare.

De aceea lasă-te cioplit! Nu păstra ramuri ale unei vieți îndărătnice! Poate cineva ți-a făcut cândva un rău și acum eul tău spune: „Nu mai vreau să am de-a face cu acela!“ Dar Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Iertați-vă unii pe alții, cum v-a iertat Dumnezeu în Hristos.“ Deci nu ține astfel de ramuri, ci lasă-le de bunăvoie să fie cioplite și spune: „Am nevoie, Doamne, să fiu cioplit; cioplește mai departe!“

la seama ca oricine intră în casa voastră să vadă că a intrat într-o casă de adevărați creștini! Lucrul acesta nu trebuie să se vadă numai din tablourile cu versete de pe pereți, nu numai din rugăciunea de la masă, ci lucrul acesta trebuie să se vadă din toată purtarea voastră. Apostolul Pavel vorbește despre roada Duhului și spune că ea este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, îndelunga-răbdare, bunătatea, credincioșia, blândețea, înfrânarea. O, de s-ar arăta această roadă în viața și în casa voastră, pentru ca oamenii care vin și ies din casa voastră să rămână cu impresia că este bine să fii credincios, trezind în ei dorința de a deveni și ei ca voi!

Cu deosebită luare-aminte se cade să fiți când aveți oaspeți la masă. Feriți-vă să vorbiți despre alții! Se face mult rău prin aceasta! Am citit undeva o vorbă: „Îmi este binevenit numai acela care nu vorbește despre alții“. Iată o lozincă bună! Să nu așteptăm acest lucru de la alții, ci să-l facem noi mai întâi!

Fiindcă am ajuns să vorbesc de lucruri mai mărunte, voi adăuga încă un sfat. Dă-i soției bani pentru gospodărie nu în rate mici, ci lunar! Faceți-vă socoteala cam cât cheltuiți pe lună pentru gospodărie și după aceea, dacă se poate, dă-i bani o dată pentru o lună! Unii soți nu fac așa. Ei dau soțiilor lor numai câțiva bani. Dar acești bani se cheltuiesc repede și soția trebuie să ceară din nou. „Iar bani? Doar ieri ți-am dat ceva“. Astfel de cerșiri de bani dau naștere la neînțelegeri. De aceea să nu dai soției tale bani puțin câte puțin, ci, dacă se poate, pentru o lună. Pe soția ta o sfătuiesc să însemneze într-un caiet tot ce cheltuiește, pentru ca să poată da întotdeauna socoteală de modul în care a cheltuit banii.

Unele cheltuieli nu se pot micșora, ca de exemplu chiria sau impozitele; la altele însă, ca cele pentru haine, mâncare, se pot face unele economii, dacă te întinzi cât este plapuma. *Dar să nu faceți datorii!* Vorba aceea: „Când datoriile mănâncă cu tine din farfurie, atunci răi musafiri ai“; aceștia îți vor face viața neplăcută. Să nu fi dator nimănui! Să nu ai nici o factură neachitată! Meseriașii și negustorii au nevoie de banii lor. Dacă n-aveți bani să faceți un lucru sau altul, atunci mai așteptați. Dar să nu faceți datorii! Nu luați nimic pe datorie! Altfel, ajungeți în greutăți când vor veni cheltuieli neprevăzute care fac cu neputință achitarea datoriilor. Câtă vreme marfa nu este pe deplin achitată, ea este a negustorului.

Tot așa, când faceți o călătorie! Socotiți întâi dacă aveți cu ce să o faceți. Dacă nu aveți destui bani, rămâneți acasă. Nimeni nu călătorește ca să facă economii. Însă când călătoriți, nu vă enervați pentru fiecare ban pe care trebuie să-l cheltuiți. Aceasta strică toată bucuria călătoriei. Dacă v-ați hotărât să mergeți undeva, să nu faceți economie de unde nu trebuie. Dacă drumul costă mult, merită să se adauge plata pentru intrarea la un muzeu sau altceva interesant de văzut.

Aș vrea să-ți atrag luarea-aminte asupra binecuvântării ce rezultă din *a da pentru Domnul*. Știi că și până acum ai făcut acest lucru, dar ai fost necăsătorit și n-ai avut cheltuieli mari. Ți-a fost oarecum ușor. Dacă dai Domnului o parte din venitul tău, aceasta este o cale de a fi binecuvântat. Lucrul acesta l-am probat de ani de zile. Vei experimenta ceea ce scrie în Maleahi 3.10: „Aduceți toată zeciuiala în casa visteriei, ca să fie hrană în Casa Mea; și puneți-Mă la încercare acum prin aceasta, zice Domnul oștirilor, dacă nu vă voi deschide ferestrele cerurilor și nu voi turna peste voi o binecuvântare până nu va mai fi loc pentru ea“.

Dar acum, la sfârșit, trebuie să-ți mai spun ceva important. Permite-mi ca mamă să-ți spun un cuvânt deschis despre viața conjugală, în sensul deosebit al cuvântului. În acest punct falimentează multe căsnicii. Părtășia intimă dintre soț și soție este o sărbătoare, iar sărbătorile nu se sărbătoresc toată ziua! Acest domeniu al vieții conjugale se reglementează cel mai bine, mi se pare mie, când se află sub legea împărătească a dragostei. Aceasta înseamnă să ții cont de celălalt. Îmbrățișarea intimă din căsnicie trebuie să se facă numai când ambele părți o doresc. Câteodată soțul își cere „dreptul său” când soția nu vrea. Aceasta este o greșală față de dragoste. Pune acest domeniu de la început sub legea dragostei! *Dacă întreaga viață trebuie să fie sub disciplina Duhului Sfânt, atunci în mod deosebit acest domeniu al vieții conjugale.*

La o conferință, generalul von Viebahn a spus: „Copiii lui Dumnezeu concep copiii lor cu rugăciune!” Acest cuvânt dă lumină pentru tot domeniul. Nu în amețeala simțurilor, ci în prezența lui Dumnezeu și după cererea binecuvântării, copiii lui Dumnezeu vin împreună pentru a da naștere unui om. Ce lucrare plină de responsabilitate este aceasta! De aceea se cere să se lucreze și cu sfințenie, dar și cu teamă în acest domeniu.

De aceea, fiul meu iubit, fii plin de atenție în mod deosebit de la începutul căsniciei voastre! Se vor abate multe lucruri asupra iubitei tale, așa de multe lucruri neobișnuite, așa că, te rog, fii drăguț și precaut față de ea! În mod deosebit, ziua nunții aduce așa multă emoție și așa multe lucruri noi pentru tânăra soție, încât soțul nu trebuie să-și impună dreptul său de soț. Dacă dai ascultare acestor sfaturi, soția ta îți va fi recunoscătoare.

Mai multe nu vreau să spun despre aceasta. Iar acum mergi cu Dumnezeu, fiul meu iubit! Vino să ne rugăm încă o dată împreună, pentru ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și să deveniți fericiți unul pentru altul! Apoi du-te la mireasa ta; ea te așteaptă!